

નકલી કિતાબો અરીદનાં પહેલાં કાઢરી કુપનીની
રજીસ્ટર્ડ થયેલી કિતાબો બીલીમારાથી
મંગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

ગુણ-રાને રાહુદત, ❀ હિંદુ ❀ મહામુઆ રિવાયત.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર—
ગીર એયરવેડની બીલીમાનીઆ.,
પ્રાચીન ગ્રંથોનું ટેકાણું, ગીર, બીલીમારા.

(આ બુક સને ૧૯૮૬ના રૂપના એકટ મુજબ રજીસ્ટર્ડ
કરાવી છે. આટલે માલિકની રજા સિવાય કોઈએ
છાપવી અગર છાપાવી નહીં.)

આવૃત્તિ ૧ થી

સને ૧૩૩૭ હીજરી.

સને ૧૯૧૯

નકલ ૨૦૦૦

રુપિય ચૌદાના પચપર ગાંધી પાસે આવેલા શંકર પ્રીન્ટીંગ
પ્રેમમા નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

હિંમત રૂ. ૦-૫-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈ-સંગ્રહ
૮૧૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૪૧૨

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મુલશને ૨૧૨૧૬૮

વિષય ૮૪૬૮:૩

ગુલ-શને શહાદત,

—:૩૬:—

મજમુઆ રિવાયત.

—:દીખાયા:—

અય મોહીખાને આલે રસુલ, ગમે શહાદતે હસનેન. વોહ ગમ હે, કે જસકે રંજમેં પુસ્તે ફતક ખમ હે, દી-દયે કલમસે અસ્ક જારી હે, કુલ જન્નો ખન્સ, વહુશો તુયુર પર અપની જાનેં જારી હેં, આસમાન તા કયામત ખુન રોયેગા, અપને આપકો વીરતયે આલમમેં ડુખોયેગા,

યે હે વોજ રંજ જસસે હરએક આંસુ બહાતા હે,
હલતા દીલ હે સીનેમેં કલેજ મોંઢકો આતા હે.

ખમાને સહાદતે હસનેનમેં, છકરૂશ શહા-હતેન, ઝોર
ફરીયાયે ગમ, ઝોર તુફાને કરમલા, યે તીન કિતાબેં મેરે
તરફસે હપ ચુકી હેં ઝોર અબ્વામમેં પસંદ હો-ચુકી હેં, ઝોર
વોહ બાર બાર નહ કિતાબેં તલખ કરતે હેં. ઇસલીયે ચંદ કિતા-
બોસે અખબ દરકે, યે કિતાબ ગુલ-શને શહાદત ઉર્ફ મજમુઆ
રિવાયત, લીખકર હપવાંછ ગઇ હે, ઉમ્મીદ હે, કે યે કિતાબની
મજમુલે આમ હોગી.

જસ અપ્સકો ઇસ કિતાબકી જુરરત હો, તો નીચે લીખ્યે
હુયે પતે પર ખત લીખકર મંગવાના, તાકે વી. પી. સે રવાના કી
જાયેગી:-

અલાવા ઇસ કિતાબકે ઝોર કિતાબેંની મોજુદ હેં, જનમેંસે ચંદ
કિતાબોંકે નામ પ્રસ્ત પર દરજ હેં, જો પસંદ હો, વોહ તલખ કરેં.
ફેહરીસ્ત ખીલા કીમત રવાના કી-જાયેગી. ફક્ત વસ્સલામ.

મુ. બીલીમોરા,
દેમડી રફીટ.

}

-:રાકીમ દુઆગો:-
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ગુલ-શને શહાદત,

—:ઉર્ફ:—

મજમુઆ, રિવાયત.

—:રિવાયત:—

જખ સર કલગકા હુકમે ખુદાસે કલમ હુવા,
લીખખા તો પેહલે નામે ઇશ્વાહી રકમ હુવા,
પસ તસમીયાદે હમ્દો નાખતે નખી લીખા,
યે લીખકે જીકરે શાહે શહીદાંમે ખમ હુવા.
અફસોસ કયસા ગુફમ સહે ઇખતે ખુ-તુરાખ,
કયા ઇસ અલમકા શૌર જમાનેમે કમ હુવા.
હો-ગયે ભતીજે બાનજે પેશે નજર શહીદ,
સિખતે રમુલે પાક-પે કયા કયા અલમ હુવા.
અસગરકી લાશ હાથમે લેકર કહે હુસેન,
અય લાલ મેરે તુઝપે કયસા સિતમ હુવા.
ધોડસે જખ જમીપે ગીરે શાહે કરખખા,

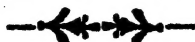
યા હસ-રતાકા શૌર બપા દર હરમ હુવા,
હાફેઝસે કબ બયાં વોહ રકમ હોવે દોસ્તો,
બખ સાહે-દીકા તનસે વહાં સર કબમ હુવા,

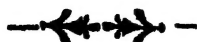
સલામ-૨.

અય ઝી-નતે બહાં સલામત સલામ લો,
અય આફતાબે પુરબે નુબુવત સલામ લો,
અય ઇબને શેર સાહે શુખઅત સલામ લો,
હઝમતકે પ્રસ્ત-આંને હિમાયત સલામ લો,
અહમદકે નુર અયને હમામત સલામ લો,
અય હાતિમાકે લાલ સલામત સત્તામ લો,
હઝહારે દુરરે બહરે વિભાંયત સલામ લો,
અય કાને સિલકે ગોહરે રહમત સત્તામ લો,
હસ કયઝે ખસ્તા જનકા હઝરત સલામ લો,
અય બાદસાહે અહલે શહાદત સલામ લો.

સલામ-૩.

કુકાકે સરકો અદબસે હરદમ કરો મોહીબો સલામ બારા,
કે બયસે કબમેકે હર્ફ બારા સો વયસે બરહક હમામ બારા,

હે નિરક્ષ અવ્વલ ને પેહલે કલમેકા નિરક્ષ આખિરબી
હસકા પારા,

યે બારા બારા હેં હર્દ લક્ષ્મી સો માઅનીયે ખુશ
કલામ બારા,

અલી હસન ઝોર હુસેનો આખિદો બાકેરો નઅહર
ઝોર કાઝીમ,

રઝા તકી વ નકી વ અસકર ઇમામ મેહદી તમામ બારા,
હે દઝોર આલમકે સાલ બારા સો હે બરસકે મહીને બારા,
હરએક દીનકી હે બારા સાઅત તો ખુર્જ બારા મુકામ બારા,
મોહમ્મત ઉનકી હે સખયે વાજીમ અદ્દબી વાજીમકે
ગીનલો બારા,

યે તર્ક વાજીમ ન-કીજો હરદમ લીયા કરો તુમયે નામ બારા,
હદીસે ઇમના અશરસે ઝહીર કે હેં કવ ગિય યે તુરે ઇમા,
ખ-હુકમે નખીકે ધરમેં યેહી મદારલ મહામ બારા,
ગીનો મોહમદકે ઝોર અલીકે હિસાબ કરકે ને ફાતિમાકે,
યે તીનોં નામોંકે બસ હેં સાહેબ હુરૂદ બા-ઇતેઝાન બારા,
નખી અલીકે કરો મુઝાયેફ તો નક્ક બારાકા હોવે પુરા,
કહે હે હક ઉનકો બહરે ઉમ્મત શરીએ રોજે કયામ બારા,
ખુશ હે ઉનમેં ખુદામેં યે હે કરો ને વાહેદમેં ઝર્મ મારા.
ને ઇસ ઝર્મસે અદ્દ હો હાસીલ સો વોહ ખુશ-એહ
તીરામ બારા,

ઇમામ બારા ઇમામ-મેંકા હુસેન સીજદેમેં સર કયામ.
યે પરહતે હેં રકઆતેં ઝોહરકી શુમાર કર માસો બામ બારા.

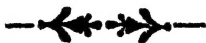
તુમે તો બારા બરસકે સિનસે હુસેન રેહતી હે મદેહ-ગોઈ,
 વોહ બારા બારા કરેગે તોરે હરએક મકસદકે કામ બારા,

જોગીનામા-૪.

જોગીઓ અબ કુછ જરા તો ગિયારો,
 જોકુત નગરીમેં બનકે મુસાફીર આયે કહાંસે હોયારો, -જોગીઓ.
 દેસકો છોડ બદેસ હુવે તુમ દેસ ન દિલસે ગિસારો.
 દિલકે નગરમેં ઇશક બસા હે માંગો ન હાથ પસારો -જોગીઓ.
 ભરમ બભુતી બદનપે રમાકે ઘર ઘર અલેક પુકારો,
 હું યે સદા અબ જોગીજી ગુરકી બીગડીકો સંવારો -જોગીઓ.
 દુનિયા હે આવરી શીર નહીં આના ચીડીઆ રેન ગુનરો,
 કાન જહાંમેં આકે રહા હે જો તુમ રહોગે પીયારો -જોગીઓ.
 હીરદેમેં હરદમ બજ મન મુરખ હે વોહી પાલન-હારો,
 જાના અદમકા ડેહરા અલાહિદીન છોડ વતનકો સીધારો -જોગીઓ.

જોગીનામા-૫.

અબર ભો મેરી યા હસનેન મેં જોગી તુમહારા હું,
 તુમ્હેં મુશકીલ-કુશાહકે લીયે મેંને પુધારા હું,
 તુમ્હારે હરદે પુરકતમેં લીયા હું હાલ જોગીકા,
 યે મલગુસે ફકીરાના સબી તનપે સંવારા હું.

ગભેમેં ડાલ-કર કહની લગા-કર ખાક તન મનકો,
 ખનાકે હાલ જોગીકા મેં તુમ-પર જન નિસારા હું,
 તુમ્હારે નામ-પર મેરા દીલો-જાં સખ તસદ-ફક હે,
 મેં જગમેં નામ લેવા આપ-હીકા આશકારા હું.
 મેરે હાફેઝ તુમ્હોં હરદમ હો યા ધખને રસલુલાહ,
 મેં બંદા જન આર દીલસે તુમ્હારા હું તુમ્હારા હું.

—:૦:—

માતમ-૬.

ઝોય હાયે કયસી બાદે ખિઝાં શીર ચમનમેં,
 બાગ-બાં રો રહા હે યું ચમનમેં-રે ઝોય હાયે.
 જાઈ જુઝાં આર બેલા ચમેલી,
 સખ મીલ કેહતે થે રો રો યું બેલી,
 દાગ લાલા-કા હે મમ હસનમેં-રે ઝોય હાયે.
 સર્જની અબ તો રાતી ખડી હે,
 ખાકે સેહરા આ મુઝપે પડી હે.
 હમ ફતકકે સનાયે હેં જનમેં-રે ઝોય હાયે.
 ખુઝખુલેં ચેલ-ચહે ગુલસે છુટીં જબ,
 શોરે માતમ લગીં કરને મીલ સખ,
 બાગ ઉજડા રહે પર વતનમેં-રે ઝોય હાયે.
 ખાઝ દુરરાજ તીતર કપુતર,
 કુમરીયાં કર રહી હેં યું અકસર,

રોતે હેં આહુ દસ્તે ખુતનમેં-રે ઓય હાયે.
 યાદ મરનેકે જમ યાદ આયે,
 ગમ અલાઉદ્દીન દીલમેં સમાયે,
 ઉઠ કહો તુમ લહસે કદીમેં-રે ઓય હાયે.

—:૦:—

માતમ-૭.

ઓય હાયરે મારા શાહે નવ રતનકો,
 દુર રતુલ અયેન પ્યારે હસનકો-રે ઓય હાયે.
 હાયમેં તેગ લે આલીમેંને,
 સર ઉતારા અયસ ઝલીમેંને
 તર કીયા ખુતસે સખ બદનકો-રે ઓય હાયે.
 દસ્તે ગુરખતમેં બે-કસ મિયારે,
 ઓર રોતે થે વોહ ડરકે મારે,
 યાદ કરતે થે હરદમ વતનકો-રે ઓય હાયે.
 નવ-નિહાલે ચમન કરકે બરખાદ,
 આલીમેંને કીયા દીલકો શીર શાદ,
 ખોદી જઠ બેખ સખ પંજ-તનકો-રે ઓય હાયે.
 રોતી કુઆ ખડી રનમેં જતી,
 લાશા લાઓ મેં દેખું દુખયારી,
 કીસને મારે હેં તીશના દહનકો-રે ઓય હાયે.
 ફઝ્લે હે ગમકા સારી જહાંકો,

કર અલાહિદીન અબ્બ ખસ ખયાકો,
યાહ રખના તુ મેરે સુખનકો-રે ઝોય હાયે.

રિવાયત-૮.

સર દીયા રાહે ખુશમેં યે જીગર કીસકા હે,
મુજ-રઈ ઓર દુરે દરિયાયે ગૌહર કીસકા હે,
ફયર આકે બ-મયદાન કહા અરઝક-ને,
સચ ખતા મુજકો તુ અય રસ્કે કમર કીસકા હે,
મેરા દાદા હે અલી ઓર યયા તીજના-લખી,
નામ કાસીમ હે મેરા અબ્બ મુઝે કર કીસકા હે,
તીન દીન તીજના ગુરના રહા દર દસ્તે ખલા,
દીયા સર હકકી રઝા પર યે જીગર કીસકા હે.
પુર જીયા નુરસે રહતા હે મેરા દીજ હરદમ,
ફયેઝ હર વકત તોરે દીલમેં ગુજર કીસકા હે.

રિવાયત-૯.

જસ વકત ગયે રતમેં પયે જંગ હુસેના,
આદકો કીયે બકે વહાં દંગ હુસેના,
મરરાને લમે મુજ હમે માઆર-કયે તેમ,

અયસા કીયે દર કર્યો બલા જંગ હુસેના,
 સળ ગાલકે હતિયાર લગે ભાગને મુલહેદ,
 બરહમ હુવા મયદાનમેં જળ ખિંગે હુસેના,
 સળ સુખ ઝમીં હોને લગી કર્યો-બલાકી,
 શમશેરકા દીબલાયે હેં જળ રંગ હુસેના,
 આતી-થી નિદા અલ-અમાન હર સિમ્ત વહાં-પર,
 અય ફયેઝ કીયે અયસા વહાં જંગ હુસેના,

નૌહા-૧૦.

અય મોમીનો આફ્રાકમેં આયા હે મોહર્રમ,
 શાદકા કરો માતમ,
 હસ માહમેં મારે ગયે હેં કિષ્તયે આલમ,
 શાદકા કરો માતમ,
 ખત લીખકે જફા-કારોને યસ-રઝસે ખુશાયા,
 આરામ ન-પાયા,
 મકતલમેં હુવા દફતરે દી દરદમે બરહમ,
 શાદકા કરો માતમ.
 હે ચયેન ન જન્નતમેં ન હે કબ્રમેં આરામ,
 રોનેસે હે બસ કામ,
 ઝોહરાકી તરેહ સીના વ સર પીટકે હરહમ,
 શાદકા કરો માતમ.

હો રાજકે ખાસે હું સીધારે સુયે કૌસર,
 પર લખ્ય ન-હુયે તર,
 હો ફાતેહા શરખતપે તો ખા-દીદયે પુર તુમ,
 શાહકા કરો માતમ,
 ખાદીર ચે ફરીસ્તોસે ખડે કેહતે ચે બીલીલ,
 રોનેકી હો તાઅબીલ,
 દસવીકો મોહરમકી ગીરા અરશે મોઅઝુમ,
 શાહકા કરો માતમ.

—:૦:—

નોંધ-૧૧.

મુસલીમકો જો કુફ્રેમેં કજા લાઇ વતનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ.
 તાઝી હુઈ બેદાદ-ગરી અરખે કોહનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ.
 બે-કસ વોહ હુયે કુફ્રેમેં ઓર સદમા ઉદાયે,
 ઉફ લખ્યપે ન-લાયે,
 હર રાજ ગુજરાહી કીયે રંજો મેહનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ.
 એક સંગ લગા લખ્યપે હુવા જમા વોહ પુર ખુન,
 ચે ઝુલ્મ હે ગરદુન,
 જો આખીરી દમ આખ લગાયા ચા દહનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ.

હયહાત ચેહી બાજે પર્સી હરેઝે ઝખાં ચા,
 કેહદે કોઇ ઇતના,
 ચે આખીરી પયગામ મેરા સાહે ઝમનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ.
 હરગીઝ ન ધધિર આયેં ચે. દુશ્મને જાં હે,
 મકતુલ ચહાં હે,
 શીર જાયેં અગર રાહમેં આતે હેં વતનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ.
 ફરઝંદ મુકીમ ઉનકે જો ચે બે-કસો મુઝતર,
 વોહ દો મહે અનવર,
 તનવીર સીવા ઉનમેં થી સુરજહી ફિરનસે,
 અફસોસ મદ અફસોસ.
 ગુરખતમેં કોઇ રંજ વોહ મઝબુમ તમજુર,
 અશકોસે બહા દુર,
 સર આહ ચતીમોંકે જુલા હો-ગયે તનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ.

વાવેલા-૧૨.

ગમ હે અય હમ સશીર વાવેલા,
 ગમમેં હસ-નેનકે દીલ હમારા,
 ઝોર કલેજા હુવા પારા પારા,
 કાશું ઇસ ગમમેં અપના ગીરેબાં ચે ચીર-વાવેલા.

મોઝમીનો અશક ખુની બહાઓ,
 નામે કાખીર પર જર લુટાઓ,
 અર્જ સુનલો યે મેરી સગીરા કખીર-વાવેલા.
 ચાંદ ગમકા ફલક પર જો ચમકા,
 માહ હે તુમ સુનો ગમ સિતમકા,
 હસમેં કરતે હેં ગમ મીલકે બરના વ પીર-વાવેલા,
 જીતને હેં યે ફલક પર સિતારે,
 કરતે હેં મીલકે માતમ યે સારે.
 ગમગીં મોંહ હે બતાતા હે માહે મુનીર-વાવેલા,
 અખી હે યે આંસુ બહાતા,
 ઝોર ગમમેં હે સખકો ફલાતા,
 જનતે કુલ હેં યે હાલ અમીરા ફકીર-વાવેલા.
 નેહરેં જો કુજ હેં જરી જહાંમેં,
 રાત દીન હેં યે હાલ શોરા પુગાંમેં,
 જોશો ગમમેં હે યે મિરલે અખરે મુતીર-વાવેલા.
 હેં યે જીતને ઝમીં પર ગુલ અશજર,
 સખક રંગકે નશામેં હેં ગમખાર,
 હાથ કાખેંની ફયલાકે માંગેં હેં ધીર-વાવેલા.
 જરરા ગમમેં ઉન્હાંકે હે બે-હોશ,
 દીલ હે મગમુમ ઝોર હે સિયાહ-પોશ,
 હાલ ગમકા બયાં કયા કરે યે હકીર-વાવેલા.

વાવેલા-૧૩.

કરે। શોરે। પુગાન વાવેલા,
 ગમકી હે દારતાન વાવેલા.
 વાવેલા રે વાવેલા, શહે હર દો જહાન-વાવેલા.
 બરકે આસોસકા ગમસે નાઅરા,
 શાહે દુલ્હનને રો રો પુકારા,
 રનમેં મારા ગયા મેરા પ્યારા જવાન-વાવેલા.
 દરદો ગમસે સકીના પુકારી,
 હાથે હો-ગધ અખ મેં દુખ્યારી,
 દેખકર મુઝકો રોતા હે સારા જહાન-વાવેલા.
 પે મહીના હે રંજો અલમકા,
 હાલ કયા હો જ્યાં ચશમે તુમકા,
 દીલપે મેરે રહેગા ગમકા નિશાન-વાવેલા,
 કયસે કયસે થે શાહ પાસ જંગી,
 હાથમેં તેગ થી ઉનકે નંગી,
 દોશ સખકે થે સખઝ રંગી કમાન-વાવેલા.
 જોકે ગમ શાહકા દીલ પર સહેગા,
 હાલે દીલ કુછ ન મોંહસે કહેગા,
 ઉસપે શાહકા હમેશા રહેગા અમાન-વાવેલા.
 હાલ જ્ય ઉસને લીખ્યા સિતમકા,
 હો-ગયા આક સીના કલમકા,

ગવસી કયા હો રકમ શાહકે ગમકા અયાન-વાવેલા.
 ગવસી તાકત કહાં હે કલમકો,
 લીખ સકે શાહકે રંજો અલમકો,
 શક હુધ આહ ગમસે ઉસકી અયાન-વાવેલા.

મુજર-૧૪.

મુજ-૨૪ ઝાલીમોને સતાયા હુસેનકો,
 ખુલવાકે પાની તક ન-પીલાયા હુસેનકો.
 રોને દીયા ખુદાને ન અહમદકે સામને,
 હીરનીકા બચ્ચા દેકે મનાયા હુસેનકો,
 કાસ ગરમીયોમેં ધરસે નિકાલા હમર હયેફ,
 કયા ધુપમેં લઈનને જલાયા હુસેનકો.
 હુરને કહા ચેહી મેરે દીલમેં મલાલ હે,
 કયું દસ્તે કરબલામેં મેં લાયા હુસેનકો.
 આખીદને વકતે દફનકે શાને હીલા હીલા,
 અપના તમામ હાલ સુનાયા હુસેનકો.
 શિમરે લઈ-કી સારી જદાયેં અયાન કી,
 રોકર નશાને તૌક દીખાયા હુસેનકો.
 ઉસકો ખુદા ન હાથમેં અબશેગા અય રહ્યા,
 હંસ હંસકે જીસ લઈનને રલાયા હુસેનકો.

મુજરા-૧૫.

શાહકે મુજ-રખકો અદે-શયે ફરદા કયા હે,
 પંજ-તન વાસ્તે બખશીશકે હે પરવા કયા હે.
 ગુજરે જો દમ ગમે સરવરમેં ગનીમત જાનો,
 મોઅમીની ઝીસ્તકા દુન્યામેં બરોસા કયા હે.
 બખ ચલે તીર તો હઝરતને રરીકાંસે કહા.
 નવ-જવાનો કહો ઇસ-વક્ત ઇરાદા કયા હે.
 અર્ઝ કી સખતે કે સર તેગ તલે ધર દેગે,
 તુમ સંલામત રહો આકા હમેં પરવા કયા હે.
 જુલ-ફિકારે અ-સ-દુલ્લા જો ખેંચી શાહને,
 ગયેબસે આઘ નિદા યે કે ઇરાદા કયા હે.
 હલક કટવા-દો જો હો બખશીશ ઉમ્મત મંજુર.
 કોલ છુટ-પનકા કરો યાદ કે વાએદા કયા હે.
 શીખરે કહતે યે શાહ ચઢ ન-મેરે સીને પર,
 દેખ તો કાન હું-મેં તેરા ઇરાદા કયા હે.
 માં મેરી ફાતિમા હે બાપ અલી જદ હે નખી,
 અરે ઝાલીમ મેરે રતમેકો તુ સમજા કયા હે.
 મર ગયા હાયે પિસર લાલસા પર આહ ન-કી,
 જગરે ફાતિમા ઝાહરાકા કલેમ કયા હે.
 રાત દીન શોકે ઝીયારતમેં યે રહતા હે મુદામ,
 અપને મુનીસકો બુલાતે નહીં આકા કયા હે

મુસ્તાઝાહ-૧૬.

અસગરકે કહીં લાશપે યાનુ મેરે બાલે,
 ઓ. ગેસુઓં-વાલે.
 યે ગમ-ઝદી માધ બલા દીલ કયસે સંબાલે,
 ઓ. ગેસુઓં-વાલે.
 બિરમીલ્લા તેરી ધુમસે અફસોસ ન-કી મેં,
 યે રેહ-ગયા જી-મેં,
 અરમાન મેરે દીલકે નહીં કુછબી નીકાલે,
 ઓ. ગેસુઓં-વાલે.
 લે જોદમેં અબ. પ્યાર બલા કિસકા કરંગી,
 દુખ કયસે સહંગી,
 જનતકો ચલે તુમ મેરે નાઝકે-પાલે,
 ઓ. ગેસુઓં-વાલે.
 બે-રહમસે કયા આકે પડા આપકો પાલા,
 અય પારે તઆલા,
 હે પ્યાસકી શીદતસે ઝખામેં પડે છાલે,
 ઓ. ગેસુઓં-વાલે.
 ચલનેકે લીચે આપકે અય યુસુફે સાની,
 ગદ. મતનેં માની,
 પર પાઉંબી બાહર નહીં તુમ ધરસે નિકાલે,
 ઓ. ગેસુઓં-વાલે.

મે-જુર્મ જો મારે હેં તુમ્હેં તીર ચલા-કર,
 યું કેહતી હે માદર,
 દીન હથકે મોંહ ઉનકે-બી હો-જાઈએ કાલે,
 ઓ જોસુઆં-વાલે.
 સુખ તુને જવાનીકા ન-કુછ દેખને પાયા,
 સખ દીલસે લુલાયા,
 દુ-યાકા મઝા કર ગયા હમ સખકે હવાલે,
 ઓ જોસુઓં-વાલે.
 અહુકરને લીખ્યા હે જો યે મઝમુન સરાસર,
 દર હા-લતે અસગર,
 બોહ હો-ગયે અશઆર હરએક મોતીકે માલે,
 ઓ જોસુઓં-વાલે.

મુસ્તઝાદ—૧૭.

યું જાહસે હરમ ખોલે અદમ સાથ ન લડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.
 મારેંગે અહુ સખ તુમ્હેં તલગારકી છડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.
 સમઝાવેં કહાં તક તુમ્હેં અય સરવરે આલમ,
 દેખો અજ દેખો,

આંખોસે હમારે હેં રવાં અણકોંકી ઝડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.
 હે ઉનકી બસા ફીજ બસા ઉનકે અસાકર,
 ઓર આપકે હેં કદરે,
 વેહ મુદર્ધ અલીમ હેં ન તુમ ઉનસે ઝગડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.
 તુમ છોડકે જાઓં તરફ ફીજે લખકે,
 કરનેકા લગાધ,
 રેહ જાધગે કીતનેહી યહાં સા-અતો ધડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.
 હાફેઝ ઉન્હેં સમજાકે ધવર જુદા બુલા લા,
 શીલ હાલ થે કર કામ,
 મારેગે વગર ન થે ઉન્હેં તેગકી ઝડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.

રિવાયત-મેંહદી—૧૮.

કાસિમ બનેકી ખાતીર દુરોંને લાધ મેંહદી,
 ખુદે બરીસે લાકર રોરો લગાધ મેંહદી.
 દુલ્હા બનાકે સબને ચોકીપે લા બિહાથે,
 સમ મીત્રકે બીખીયોંને કમસી જમાધ મેંહદી,
 એક શબકી થી સુહાગન ઓર સુખ્હો રોડ હો-મધ,

અહીં હરમને રા રા સારે લગાઈ મેંહદી.
 ઇસહાક કયસે ગમમે શાદી હુધ બનેકી,
 કયા રંજ ઝોરે અલમસે કાસિમને પાઈ મેંહદી.

રિવાયત-મેંહદી-૧૯.

આઈ જબ હઝરતે કાસિમકી સોહાની મેંહદી,
 કુરંતુલ અયેનકી વોહ પ્યારી સોહાની મેંહદી,
 લાઈ ફિરદોસસે હુરોને તબક બરબર કર,
 મૌતકે દીનકો બની ઉસકી સોહાની મેંહદી.
 મોંહ બનીકા ન બના દેખને પાયા અફસોસ,
 હાયે યે શુક અદા કરકે સોહાની મેંહદી.
 શાહે કાસિમને કહે સુનકે કઝાસે યે બાત,
 રહે મુઝે ઝુલમોં જફા ખુન ફિશાની મેંહદી.
 હુરોને દુલ્હા બના કરકે શહે કાસિમકો,
 હાયોંકો કંગના બંધા રંગ જમાની મેંહદી.
 બોલી માં હઝરતે કાસિમકી અય મેરે કિલબંદ,
 કયસી યે હકકી રઝા તુને રંગાઈ સેંહદી.
 બસ તુ મૌકુદ બયાં ગમકા યે કર અય રાવી,
 રા રા કર ચસ્મ મેરી ગમસે રંગાઈ મેંહદી.

રિવાયત-તાઝીયા—૨૦.

ચારો થે હેમા આલે પયંબરકા તાઝીયા,
 સુલતાને હો-ઝહાં મહે અનવરકા તાઝીયા,
 તશખીહ તો ગલત હે યે કુછ ઓર વોહ યા કુછ,
 વોહ ખાસ હે યે કા-ગન્ને જાંહરકા તાઝીયા.
 યે ખાસ તો નહીં હે મગર દીલસે જન-સો,
 હે ફાતિમા-કે સાહેબે દિલગરકા તાઝીયા.
 કયુંકર ન-રોંયેં જીનો મસક હુર ઓર તુયુર,
 યે દેખ જાહે હૈદરો સફરકા તાઝીયા.
 કુરખાન હો-રહે હેં મલક હુર ઓર બશર,
 હે યે રસુલે પાકકે દિલગરકા તાઝીયા.
 ઇસ ગમસે સિના જક હે હરએક આશીકે હુસેન,
 હે તિજના લખ યે અસગરો અકબરકા તાઝીયા,
 ગુલશનમેં બુલબુલોંકી ઝખાં-પર હે યે કલામ,
 હે યે બનામે સૈયદે અતહરકા તાઝીયા.
 હાફેઝ તુ રહે સૈયદે કૈનેન પર મુદામ,
 પરહ ફાતેહા કે હે જાહે મેહશરકા તાઝીયા.

ફાતેહા—૨૧.

કેહ સફક દિલસે પેહલે પયંબરપે ફાતેહા,

મિન પાઅદ ઉનકે મસજીદો । મુખરપે ફાતેહા,
 અસહાય ચાર દીનકે રહખરપે ફાતેહા,
 શાહે શહીદ બિસમીલે ખંજરપે ફાતેહા,
 પરહ દમ બ-દમ દુરદ શહીદોંકી રહ-પર,
 ઉમ્મતકે વાસતે જો દીયે હેંજે અપના સર,
 વયરાન કર મદીનેકે કરખલામેં ધર,
 હે આજ ઉનકે રૌઝયે અતહરપે ફાતેહા.
 તેજે જહાસે કતલ હુયે શાહકે ચાર ગાર,
 રહમત હો ઉનકી રહે મુઆરકપે બે-શુમાર,
 રાહે ખુદામેં સરકો કીયે હેંજે જો નિસાર,
 હો ઉનકી રહે પાક મુતહ-હરપે ફાતેહા.
 દિલખર હુસેનકે ચે મોહિખ્યાને બા-વફા,
 કયા લુમસે બોલું ઉનકી શરાફતકા મરતબા.
 સત્તર હો તન શહીદ હુયે કરખલામેં જા,
 હો ઉનકે સારે ખેશો બિરાદરપે ફાતેહા.
 સાલાર દીનકે ચે વોહ દુન્યાકે મહ-નુમા,
 રાઝી રઝામેં હકકી રહે હેંજે બા-સફા,
 ફરમાન હકકા લાયે બખ્શ શાહે કરખલા,
 હઝરત અલીકે દોનાં દીલાવરપે ફાતેહા.
 બારા ઇમામ ચાર દેહ માઅસુમે પાક તન,
 ચે લાડલે ખુદાકે વોહ મિસ્લે ગુલે અમન,
 સરદાર હો-જહાંકે મહબુબે જુલ-મનન,

ઉન સખકી રહે પાક મુનવરપે ફાતેલા.
 હો જાતે પાક સૈયદે મઝલુમ પર દુરદ,
 ખીખી સકીના ઝયનખો કુલસુમ પર દુરદ,
 હઝરત ખુલુલ ફાતિમા માઅસુમ પર દુરદ,
 હરદમ હુસેન-સૈયદો સરવરપે ફાતેલા.

અલ-વિદાય—૨૨.

રનમેં કેહતા થા ઝોહરાકા પ્યારા,
 મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 આખીરી કરશે મુજરા હમારા,
 મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 ખીખી ઝય-નખકો કાઈ ખુલાઓ,
 હાલ મેરા સખ ઉનકો સુનાઓ,
 કેહદો ભાઈકો દુક દેખ જાઓ,
 મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 શીર ચે ઝયનખસે ખોલે કે ખેહના,
 સખકો હાથસે તુમ ન-દેના,
 ખારે અંદોહ સખ સરપે લેના,
 મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 ગર મદીનેમે જાના તુમહારા,
 હો તો હીથો નખીસે ખુદારા,

પ્યાસા તેરે મુસાફીરકો મારા,
 મુઝ મુસાફીરકો આજ અલ-વિદાઅ હે.
 યે જો બાલી હે મેરી સકીના,
 લસકા મુશકીલ હે જો મેરે જીના,
 હીજ્જે ઉસકે ફટતા હે સીના,
 મુઝ મુસાફીરકો આજ અલ-વિદાઅ હે,
 હાથે સુગરાકી દેખી ન સુરત,
 હમસે મહજુર હે વકતે રખસન,
 લે-ચલે દીલપે યે હાજે હસરત,
 મુઝ મુસાફીરકો આજ અલ-વિદાઅ-હે.
 રીર સકીનાકો રો રો જગાયા,
 આપતે સીનેસે ઉસકો લગાયા,
 માજરા ઉસકો સખ કેહ સુનાયા,
 મુઝ મુસાફીરકો આજ અલ-વિદાઅ હે.

બનજારા—૨૩.

યેહ ગયબી હુવા ઇશારા, બના કાસીમ રનકો સીધારા,
 બના કાસીમ બના હે યારો, કોઈ ઉસકો જરા તો
 પુકારોજી.

કહે બનીકો કીસકા સહારા-બના કાસીમ.
ગુલ શેરો ફલકપે ઉઠા હે, ન થા નવચાહ હમસે
ધુટા હેજી.

અબ કયસે કરે ગુમરા-બના કાસીમ.
હમ ગમચી ગમસે હુયે હેં, બે-મીત જલનસે
મુઝે હેંજી.

હમેં ઉસકી જુદાઇને મારા-બના કાસીમ.
કોઇ કેહતા હમારા જીગર થા, કોઈ કેહતા હમારા
પીસર થાજી.

મેરા દીલબર મેરા પ્યારા-બના કાસીમ.
મેને તન મન ગમમેં જલાયા, મુઝે ગમમેં નખીને
ભગાયાજી.

ગમ ચલાઉદ્દીન શીર હે દુખારા-બના કાસીમ.

બનબારા—૨૪.

મેને હુંકા ચમનકો સારા, ન-મીલા મેરા ગુલ હબારા,
અબ ઉલટી ચમનમેં ખીઝાં હે, વોહ બાહે
બહારી કહાં હે,

ખુલખુલોને રોરો પુકારા-ન-મીલા મેરા.
હે દાગ અઝીઝો જીગર પર, જો ખુદા કરે સો
સર પરજી.

બર આહકા નાઅરા મારા, ન-મીલા મેરા.
સખ બાગે ધરમ છુટ ગયા હે, ધર બાર વતન
છુટા ગયા હેજી.

યું સોચા દીલમે પિયારા-ન-મીલા મેરા.
જખ રંજો અલમને સતાયા, મેને અપને જીકો
જલાયાજી.

કાયા ગમસે દીલકો દો-પારા-ન-મીલા મેરા,
બન બનસે સદા યું આપ, ગયે કહાં જવાં-મર્દ
બાધજી,

સુન અલાઉદ્દીન લલકારા-ન-મીલા મેરા.

મરસીયા—૨૫,

તુમ શહાદતકે ફલકકે હો શહા બદરે મુનીર,
આપકે પરતવ-સે દુન્યામેં હેં સખ રૌશન ઝમીર.
કિશ-વરે તતહીરકે હો બાદશાહે બે-નઝીર,
દાદ-બાહે બે-કસાં ઓર આજીઝાંકે દસ્ત-ગીર,
હેં જીગર બંદે અસદ ઝોહરાકી જાં હઝરત હુસેન,
ઓર જનાબે મુસતફાકે હેં યે બે-શક દીલકે ચમેન-૧.
તુમ ઇમામે દો-સરા હો બાદશાહે અતકીયા,
મુલકે તસલીમો રઝાકે આપ હેં ફરમાં રવા,
સૈનકે તખ્તો વિલાયત આર ફૈઝે પેશવા,

મન-બધે જુદો અતા ઓર સાલીકે રાહો અતા-

હેં જીગર,-૨.

કોન તુમ ખિન હે શ્યાબે અહલે જનત યા ઇમામ,
સખ્ક હે તુમસે હી રીહાને શહાદત યા ઇમામ,
રંજ કયા કયા તુમને ખેચે બહરે ઉમ્મત યા ઇમામ,
આપસે હોગી હમેં ઉક્યાહી રાહત યા ઇમામ-

હેં જીગર,-૩.

હઝરતે ખુમ્ક થે ઇન-પર હમેશા જાન-નિસાર,
દોસ્ત રખતે થે ઉમર આદીલ ઇન્હેં લયલો નહાર,
મુનીસો હમ-દમ બહોત થે ઇનકે ઉસમાં નામદાર,
રાઝ થે પિનહાં નહીં સખ ખલ્ક પર હે આશ્કાર-

હેં જીગર, ૪.

લશ્કરે કી-પર ચલાઈ શાહે દીને તેગ જો,
રહ કાલીબમેં ગઇ લાખો જુદાઇ દમમેં હો,
આદમો ઇસાસે લે સારે નખીયે નેક ખો,
દેખકર કેહને લગે શાહકી શુગઅત કયું નહો-

હેં જીગર-૫.

ફાતિમાકી જાન હેં ઓર લખતે દીલે ખયરલ ઉમમ,
દોશ-પર જીસકો ખીટાતે થે નખીલલ મોહ-તરમ,
હે પ્યાસા તીન દીનકા કુછ ન-આયા ઉનકો ગમ,
થે ન-સમજે અહલે શર કરતે હેં હમ કિસપર સિતમ,

હેં જીગર-૬.

બરફ દમ વોહ તેગ થી શાહકી કે જસકો દેખકર,
કાંપતા થા ખોદસે મીરશીખ-કા તન ઝોર જીગર,
ઉમ્મતે આસીકી બખશીશ થી ઉન્હેં મદદે નઝર,
પસલીયે સારે સહે જોરો જહાયે અહલે શર-
હેં જીગર-૭.

નવ-નિહાલાને ચમન રોતે થે કારેં માર માર,
કુલ ધસ ગમસે હુયે થે સુખકર માનીંદે ખાર,
હો-ગાઢ હય-હય ખીઝાં બાજે તુખુન્વતકી બહાર,
બુલબુલેં કેહતી થીં અબ હમ કયું ન-રોયેં જર જર-
હેં જીગર બંદે-૮.

શાહકા સર શીઝ જબ કરને લગા તનસે જુદા,
મય-મયા પુર્ણમ હર જી-રહ થરરાને લગા,
ઉસ ધડી જીન્નો મલકને રોકે શીર નાઅરા કીયા,
અય લખનો બે-હયા કુછબી તો કર ખોદે ખુદા-
હેં જીગર બંદે-૯.

ઉનકો કલ હોવેગી ઉકબામેં બહોત હલસે ખુશી,
આજ દુન્યામેં જો ગમ ખાતે હેં શાહકા હર ધડી,
અક્ક જો આંખોંસે ગીરતે હેં પયે સિખતે નખી,
બાજોંસે અદવે ગુનાહ હોવેગે મેહશરમેં ચેહી-
હેં જીગર બંદે-૧૦.

બેજ ઉન-પર કીધીયા લાખોં તહૈયાતો સલામ,
ઝોર અપની ખાસ રેહમત ઉનપે નાઝીલ કર મુદામ,
બહરે ઉમ્મત સર કટાયા જસને હોઝર તીજના કામ,

શા-૬-એ ધસીયાં શહન-શાહે શહીદાં નેક નામ-

હેં જીગર બંદે-૧૧.

અય ખુદાકે બર ગુઝીદા સખ શહીદાંકે ધમામ,

યે વફા આજીએ તુમ્હારે હે ગુલામોંકા ગુલામ,

મેહરબાની-કી નઝર અપની રખો ઉસ-પર મુદામ,

વીર્દ હે ઉસકો તુમ્હારે નામકા યે સુખ્હો શામ-

હેં જીગર બંદે-૧૨.

—:૦:—

મરસીયા—૨૬.

—•—

શીર હે શામકે લશ્કરમેં કે અખ્યાસ આયે,

ઝોર તવાતર ખબર આપ કે બહોત પાસ આયે,

પર ગમે શાહે શહીદાંસે બસદ યાસ આયે,

બોલી તકદીર કે યે જંમ ઉન્હેં રાસ આયે,

આકે ઘોડેકા શુબઅતને કદમ ચુમ લીયા,

ફતોહને બો-શ-યે દામાને અલમ ચુમ લીયા-૧.

હો-ગયા ફોળે શકાવતમેં તઝલ-ઝલ બરપા,

પીસરે સાઅદસે હરકારોંને આકર પુછા,

કીસકી આમદ હે કે લશ્કર તહો બાલા હે તેરા,

પીટકર અતુકો યે સાઅદકે બેટેને કહા,

દેખ-બો વોહ બ-શ-દે હૈદરે કરાર આયા,

મરમેં નવ સખકો મુબારક હો અલમ-દાર આયા-૨.

વાહ કીસ જ્ઞાનસે સકકાયે હરમ આતા હે,
માઅરકે-મેં કોઇ ઇસ તરહસે કમ આતા હે,
કયા દીખાતા હુવા વોહ જાહે હશમ આતા હે,
કયા ઉકાતા હુવા દામાને અલમ આતા હે,
હુસ્ન અયસા કે ફરોગે મહે કામીલ ઘટ જાયે,
રોઅય અયસા હે કે પથર કીબી છાતી ફટ જાયે-૩.

ગો-શ-યે દોશપે કયા ખુખ લટકતી હે કમાં,
તીર અગર ઉસકા રવાના હો તો હો રહ રવાં,
કહે ચીલાકે જો રસ્તમકો કે જાતા હે કહાં,
રખ મીલાવે ન-કબી ડરસે હો ગોશમેં નીહાં,
ગર કર્માદાર તેરા તીર કમાંસે છુટા,
સખ કહેગે કે માહે નવસે સિતારા ફુટા-૪.

યે તો સખ એકે તરહ રોઅયો શુજઅત દેખો,
એક લાખોપે અલા આતા હે જુરઆત દેખો,
કુવતે બાજુએ શખખીરકી કુવત દેખો,
કયા જવાનીમેં હે આસારે દાખાદત દેખો,
નેઝા નજદીક અલમકે જો કઝારા અમકા,
ગોયા ખુરશીદકે પેહલુમેં સિતારા અમકા-૫.

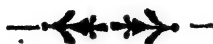
ખુદબી ઇસ ફકરે હે બહરે શુજઅતકા હુખાખ,
સા-ગરે મેહર હે બાલાયે માહે આલામ-તાખ,
યાદ હેં ઉસકો સખ આરાસ્તગીકે આદાખ,
જુસ્મ પર જંગકા કયા ખુખ સજ હે અસખાખ,

તેમ જન્મ મ્યાનસે યે કુસ્તયે ગમ લેવેગા,
શામ તક જાવેગા કુદ્દમે ન-દમ લેવેગા-૬.

જોગીનામા—૨૭

હમ જોગી હુસેનાકે યહાં આયે હુયે હેં,
દક્ષતર ગમે શખ્ખીરકા હમ લાયે હુયે હેં,
ડાલે હેં ગલે રિસ્તયે ઉલ્લક્ષતકી યે જુનાર,
હાં પુરકતે શખ્ખીરમેં ધખરાયે હુયે હેં,
કરખલમેં ઉદાસી જો હુધ આયે યહાં પર,
યે જાયે ખેહલને-કી જરા પાયે હુયે હેં,
કરખલમેં શહીદોંકી કખર ઓર લહદ પર,
પેહલેસે સરે જારકો ટકરાયે હુયે હેં,
યાસીન શુગલ વુને બહોત દીક યે પાયા,
ગમગીન તેરે વક્તકે રલવાયે હુયે હેં.

જોગીનામા—૨૮

આજ દીન હે કયામતકે જયસા,
લાખ શીરઓનમેં હે એક મુસા,
આજ સખતી હે આલે નખીપર,

રનમેં કાસીમ બના હે પ્યાસા,
 દુશ્મનોંકે મુકાબીલ હે યારે,
 શાહે આલી નખીકા નવાસા,
 દીલમેં યાદે ખુદા ઝોર સખર હે,
 શાકીરે હક હુવા કોઇ ન અયસા,
 હેં જો બે-પીર કુશી વ શામી,
 ઉનકો દોબખ મીલેગા ન કયસા,
 જો શહીદાને કરબલ હેં ખાલીક,
 આબે રહમત સદા ઉનપે ખરસા,
 હે વસીલા તેરા અયસા ખુરશીદ,
 કામીલો સાખીરો હક સના-સા.

—:૦:—

માતમ.—૨૯.

ઝોાય હાયરે સરદાર બાબે ધરમકે,
 હેં નવાસે શરીફલ ઉમમકે—ઝોાય હાયરે.
 કોત અયસા હે જગમેં બહાદુર,
 જયસે હસનેન હેં બે-બહાદુર.
 હેં વોહ સાલાર ખયરલ ઉમમકે—ઝોાય હાયરે.

સંદમે ઝાઢીર હેં રંને અલમકે-ઝોય હાયરે.
 ઉનકે ગમમેં ને રાયેગા એકબાર,
 રહમ ઉનપર કરેગા વોહ ગફાર,
 હોગે લાયેક વોહ ફઝલે કરમકે-ઝોય હાયરે.
 ઉનકે ગમમેં ને રાયા કરેગા,
 વોહ ખુદાકે અમનમેં રહેગા,
 ખુદા દેખેગા બદલેમેં ગમકે-ઝોય હાયરે.
 આરઝુ હે ગુલામે અલીકો,
 ચેહ કે દેખું મેં મેહશીલ નખીકી,
 ચેહલે જાનેસે આખીરકે દમકે-ઝોય હાયરે.

માતમ.—૩૦.

ઝોય હાયે ગમ ચેહ સુગરાકો સુખહો મસા હે,
 બાબા બાબાકી દીલસે સદા હે-રે ઝોય હાયે.
 કેહતી સુગરા થી મેરે ખુદાયા,
 કોઇ કાસીદબી મેને ન-પાયા,
 જાને-વાલા ન-કોઇ કરબલા હે-રે ઝોય હાયે.
 દેખો કાસીમકી હીમ્મત ગીયાન કર,
 સરપે શાદીકા સેહરા વોહ રખકર,
 ફાંજે આદાસે લડને ચલા હે-રે ઝોય હાયે.
 રાહે યઝદાંમેં સરકો કટાયા,
 નારસે આસીયોંકી બચાયા,

હમણે ક્યસી યે લુતકો અતા હે-રે ઝોય હાયે.
 જાહકા ગમ હે રહમાં સખકો,
 હુરો ગીલમાં ખશર ઝોર છનકો,
 વાઝે-દયે તીક્ષ્ણી કીયા જો વફા હે-રે ઝોય હાયે.

—:૦:—

વાવેલા-૩૧.

આજ કલે વલી હે વાવેલા,
 અલ-વિદાઅ હો-રહી હે વાવેલા-આજ.
 આજ સિખતે નખીકી ગરદન પર,
 એક શકીકી છુરી હે વાવેલા-આજ.
 આજ દોલત-સરા મોહંમદકી,
 આમસે જલ રહી હે વાવેલા-આજ.
 આજ લુટતા હે ઘર પમંજરકા,
 નહીં પુરસાં કાઠ વાવેલા-આજ.
 આજ સિખતે નખીકે ખયમે-મેં,
 આગ બડકી હુધ હે વાવેલા-આજ.
 આજ અકબર અલીકો મયદાંમેં,
 દીલપે ખરછી લગી હે વાવેલા-આજ.
 બે-કફન આજ લાશ સૈયદકી,
 કલ્લ-માહમેં પડી હે વાવેલા-આજ.
 આજ દુન્યામેં સખ અધેરા હે,
 એક ક્યામત મચી હે વાવેલા-આજ.
 ખુશ રો-સો ખ્યાલ માતમમેં,
 માત સર પર ખડી હે વાવેલા-આજ.

વાવેલા-૩૨.

ચલા	મુયે	સિતમ-ગર	વાવેલા,
વોહ	ઝોહરાકા	દિલખર	વાવેલા,
લે	તેમે	દો-પયકર	વાવેલા-ચલા.
વોહ	મુમે	રીયાઝે	અકરમ,
સુલતાને	હુદા	શાહે	આલમ,
વોહ	માહે	મુનવર	વાવેલા-ચલા.
થા	મઝહરે	જાતે	ધલાહી,
કીશતી	ઉમ્મલકી		ખયામ,
કટવા	દીયા	હે સર	વાવેલા-ચલા.
ખર	રાહે	ખુદામેં	હુટાયા,
સર	સિજદેમેં	અપના	કટાયા,
વોહ	આશીકે	દાવર	વાવેલા-ચલા.
ખુરશીદ	ઝીયાયે		અનવર,
પાખંદે	રઝાયે		દાવર,
તા-ખંદયે	અખતર		વાવેલા-ચલા.
ન-મીલા	હુસે	ખ્યાસમેં	પાની,
કુછ	કદર	શીમરને	ન-જાની,
થા	માલીકે	કૌસર	વાવેલા-ચલા.
અય	હુસન	યે કોહે	માતમ,
ગીર	ગયા	હે સર પર	ધસદમ,
કહતે	હે	સુખન-વર	વાવેલા-ચલા.

રિવાયત-૩૩.

કરખલામેં ગુલ હુવા સાકીયે કૌસરકા ચિરાગ,
 કુર રતુલ અયને નખી મહબુબે દાવરકા ચિરાગ.
 અશ્ક પર સારે મલાયેક સર પટક કેહતે હેં યું,
 આજ કયસા ગુલ હુવા હે અરશે દાવરકા ચિરાગ,
 પડ-ગઇ તારીકી સહરાયે જહાંમેં એકસાં,
 જમ હુવા ગુલ ગુલમસે શેરે દીલાવરકા ચિરાગ.
 સખ જહાંમેં પડ-ગયા હે શેરો ગુલ અફસોસકા,
 હાયે સદ અફસોસ થા જાને પયંબરકા ચિરાગ.
 ચશમગીરીયાં હોકે અબ ઇસહાક ગમમેં કેહ યેહી,
 હાયે જગસે ગુલ હુવા દીને મુનવરકા ચિરાગ,

રિવાયત-૩૪.

કરદમ હે મુજકો વીર્દ દીલ-આરા અલી અલી,
 ખાદીમ બ-જાનો દીલ હું તુમહારા અલી અલી.
 ઇસ ગરદીશે જહાંસે નિહાયત-હી તંગ હું,
 બેચારગી-મેં તુમકો પુકારા અલી અલી.
 જાઉં કહાં મેં છોડકે દરબાર આપકા,
 જુઝ આપકે નહીં હે સહારા અલી અલી,
 કિસ્તીયે જુઝ હો-રહી હે મેરી ગરકે આબ,

પહોંચાદો ઉસકો સુયે કિનારા અલી અલી,
 દરદે જુદાઈસે હું બહોત દીલ મલુલ આહ,
 મેરી ખબર હો જલ્દ ખુદારા અલી અલી.
 આસાન મુશ્કીલેં કીયે લાખોંકી આપને,
 હાફેઝયે અપને લુતફે ખુદારા અલી અલી.

મુસ્તઝાદ—૩૫.

માહે શોહદા ખુશ હસખી ખુશ લકખી હે,
 આલી નસખી હે.
 લા-રેખ કે વોહ ધખને અલી સિયતે નખી હે,
 આલી નસખી હે.
 દુર કેહને લગા મીલતેહી અય લશ્કરે આદા,
 હે વોહ મેરા આકા.
 જુસ્કી-કે શુખઅતસે શુખઅત-બી દખી હે,
 આલી નસખી હે.
 ધકરારસે શીરતે હો ખુદાસે નહોં કરતે,
 અહીં નહોં કરતે.
 એક બે-અદખી ધન્કી તો સો બે-અદખી હે,
 આલી નસખી હે.
 હે શાને શરાફત યેહી હે બને શરાફત,
 હે કાને શરાફત,
 મક્કી . મદની હાશીમી-ઓ મુત-તલખી હે,
 આલી નસખી હે.

નીકલા સરે મયદાન જો ઇખને અ-સ-દુલાહ,

થરરા ગયે ઝુમરાહ,

ફેહને લગે બે-થુખાહ ચેહી સિખતે નખી હે,

આલી નસખી હે.

કામતસે અયાં સાફ હે તતહીર સરાપા,

તનવીર સરાપા,

હર આઈ-નયે આઈ-નયે ખુલ-અજખી હે,

આલી નસખી હે.

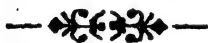
નેઝેપે સરે શાહકા અલ્લાહરે એગ્ગઝ,

આતી-થી ચે આવાઝ.

સુલતાને શહીદાં ચે ઇમામે અરખી હે.

આલી નસખી હે.

સલામ--૩૬.

મેહમદ સરવરે આલમ હુયે તુરે ખુદા ઠેહરે,
હુસેન ઉનકા નવાસા કુસ્તયે કરળો-ખલા ઠેહરે.
લખે દરીયા અહુ આકર હજારોં જા-ખજા ઠેહરે,
હવા પર ઝુમકર જીસ તરેહસે કાલી ઘટા ઠેહરે.
ચડહેગા ખુન સર પર અય લાઇનોં બે-ગુનાહોંકા,
ખુદાકે સામને દેખેં તો કયા ઇસકી જાઝા ઠેહરે.
અહુકા કયા ખિગાડા યા બલા આલે મેહમદને,
કે જીસકે વાસતે વેહ ગો-રહે તોજે જફા ઠેહરે.

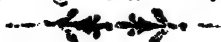
કોઇ શિકવા નહીં મુજકો લખનોડી જહાઓંકા,
મેરી તકદીરકા લીખખા બલા કીસસે ગીત્રા ઠેઠરે.
શહાદત હો-ચુકી શાદને કહા મયદાને મેહશરમેં,
ખુદા જખ અદલ પર ખયઠે હમારા ફેસલા ઠેઠરે.
હદીસે કરખલા પઢતા હું ધરકે આલે અહમદમેં,
યે વોહ અફસાના હે જીસસે કે હમ અહલે દીલા ઠેઠરે,
પલાહી બાદે મુરદન મજ-મયે મયદાને મેહશરમેં,
નખીકા આશીકે સાદીક બલીગે બે-રીયા ઠેઠરે.

મુજરા-૩૭.

મુજ-રખ સારા જહાં હે ગમસે ગીરીયાં ધન દીનોં,
હર જગા હે માતમે શાહે શહીદાં ધન દીનોં.
રોતે હેં અહલે ઝમીં કયા માતમે શખ્શોરમેં,
આસમાંબી અશકે અખ-તુમસે હે ગીરીયાં ધન દીનોં,
અકબરો અસગર પ્યાસે હો-ગયે રનમેં શહીદ,
લુટ-ગઇ હે દૌલતે શાહે શહીદાં ધન દીનોં.
આસમાંસે ટુટ પડતે હેં સિતારે આજ કલ,
હે ખડા અંધેર આલમમેં તુમાંવાં ધન દીનોં.
લે-ગયે થે નહેર પર તશરીફ પાનીકે લીયે,
તીરકા અખ્યાસ પર ખરસા થા બારાં ધન દીનોં.
યા હુસેન અખ રહમ કીજે તાકે ખાતીર જમાઅ હો,
હે વફા અફકારે દુનિયાસે પરેશાં ધન દીનોં.

નૌહા-૩૮.

સુગરાને કહા ગમસે ફટા જતા હે સીના,
સુના હે મદીના.

બાબાસે નીકાલા સિતમ-પ્રમદોને કીના,
સુના હે મદીના.

ખતકો બેજકે કુશી શહે વાલાકો બુલાયા,
ઝોર કયા ન સતાયા,

મજરહ કીયા તીરોસે શબ્દીરકા સીના,
સુના હે મદીના.

આશુરેકે દીન છુટ-ગયા ઝોહરાકા બરા ધર,
સરવર દુયે બે-સર.

રાસ આયા ન અબકે યે મોહરમકા મદીના,
સુના હે મદીના.

મેહમાનોકો પાની ન-દીયા ફોજે જફને,
દીલ તીરોસે છાને,

દેખા થા ન અબ તક ન સુના થા યે કરીના,
સુના હે મદીના.

વાજેદ નહીં સુગરાકા બયાં કાબીલે તહરીર,
કરતી થી યે તકરીર,

લો ફુલ-ગયા અહમદે મુરસલકા સરીના,
સુના હે મદીના.

નોંધ-૩૯.

—:૦:—

અય મોમીનો ચે ચાંદ મુસીખતકા હે આયા,
 મુસલીમ ગયા મારા,
 થા એલચી જો હઝરતે શખ્ખીરકા ધ્યારા,
 મુસલીમ ગયા મારા,
 કુદમે દગા કરકે લઇનોને વતનસે,
 મેહમાન ખુલાકર,
 ઉસ જો કસો મઝબુમકા સર તનસે ઉતારા,
 મુસલીમ ગયા મારા.
 શખ્ખીર રોરોકે કેહતે ચે ખિરાદર,
 કયા ગુજરી ચે તુમપર,
 પેહલા મુઝે ચે દાગ મુકદરને દીખાયા,
 મુસલીમ ગયા મારા.
 અય મુજકો યકી અપને-બી મરનેકા હુવા હે,
 મરનેસે તુમ્હારે,
 ગોયા ચે મુઝે માતકા પયગામ હે આયા,
 મુસલીમ ગયા મારા,
 અફસોસ હે મલકનોને ખંદમેં ગીરાકર,
 કીસ મકરો દગાસે,
 મેહમાંકા દાઅવતકે ધવજ ખુન ખહાયા,
 મુસલીમ ગયા મારા.

દરવાઝેમેં લટકા દીયા સર કાટકે અફસોસ,
 કુફેમેં તુમ્હારા,
 ઝોર બાંધકે રસ્સી તને અત-હરકો શીરાયા,
 મુસલીમ ગયા મારા.

મરસીયા--૪૦.

જખ સૈયદે મઝલુમકા લશ્કર ગયા મારા,
 ઝોર સેહરા બાંધા કાસીમે મુઝતર ગયા મારા,
 અખ્યાસ અલમ-દાર દીલાવર ગયા મારા,
 અકબર ગયા મારા અલી અસગર ગયા મારા.
 રોકર ઠહા તનહાઈ-મેં કયા જુકે કરેઝે,
 થી દેર ઇન્હી લોગોંકી અખ હમબી મરેઝે—૧
 ઇતનેમેં હુવા હમવા-કુના લશ્કરે ઝે-પીર,
 હઝરતને બહોત મારે લઈ ખીચકે શમશીર.
 સખ અહલે સિતમ હાયે ચક્ષાને વોહ લગેતીર,
 ઝખમી હુયે સર તા બ-કદમ હઝરતે શખ્ખીર.
 તર ખુનમેં દેખા જો અખાયે નખવી-કો,
 સદમા હુવા દો-ચંદ હુસેન ઇમને અલીકો—૨
 ઉસ વક્ત ચેહી અર્જ થી દરગાહે ખુદામેં,
 હર આન ચલા જતા હું મેં તેરી રજામેં,
 કટવા દીયા દીલદારો રશીક અહલે જહામેં,
 ઝોર એક મુખાન તક ન-કહા રંજો બલામેં.

મોઢ કર દીયા ઉન તીરાંકે આરાંકે આગે,
 હે કોન હકીકત તેરે એહસાનકે આગે—૩
 દી મેરે યુઝુરગોંકા ઝમાનેપે ફઝીલત,
 નાનાકો નુખુવત હુધ બાબાકો ઇમામત,
 પેહલે તો મીલી બાધકો મીરાસે ખીલાફત,
 અબ મુજકો ઉસી દબકી ઇનાયત હુધ ખિદમત.
 ઓર ઇસકે સીવા કોનસી ઇઝ્ત ન અતા કી,
 બે-કસપે ઇલાહી તેરી શફકત હે સદા કી—૪
 નાનાકો મેરે અરશે મોઅલ્લા-પે યુલાયા,
 સાતોં ફલક ઓર ગુલશને ફિરદોસ દીખાયા.
 પહોંચ્યા જો બહોત પાસ તો ચે લુલ્લ જતાયા,
 ફરમાયા મેરા દોસ્ત મેરે મીલનેકો આયા.
 શીર બોલા કે હે અરશે બરાં તેરેહી ખાતીર,
 પયદા કીયે અફલાકો ઝમોં તેરેહી ખાતીર—૫
 દરગાહે ઇલાહીમેં થી ચે આપકી તકરીર.
 પેશાનીયે અનવર પે જો એક આકે લગાતીર,
 ખું બેહને લગા ઝખ્મસે હાલત હુધ તંગૈયુર,
 દામનસે લગે પુછને ઉસ ખુનકો શખ્ખીર.
 એક તીર લગા સીનયે સદ ચાકકે ઉપર,
 સેરોંસે લહુ બેહને લગા ખાકકે ઉપર—૬
 રહ-વારસે ગશ ખાકે ગીરે ખાકપે હઝરત,
 બયઠી સરે પુર નુરપે એક ઝુલ્મકી ઝરબત.
 ઓર એક સીતમ-ગારને પહોંચાઇ અજબત,
 મારા શહે મઝલુમપે એક નેઝ-ચે આફત.

યે કેહતી હુમ ખયમેસે ઝયનખ નીકલ આઇ,
શબ્દીર મરા જતા હે નાનાકી દોહાઇ--૭
મયદાનમે હોતી હે મેરે બાઇપે જે-દાદ,
કરતા નહીં કોઇ રહમ સબી બન-ગયે જલ્લાદ.

યે આપકા ગુલઝાર હુવા જતા હે બરખાદ,
ક્યાંદ હે ક્યાંદ હે ક્યાંદ હે ક્યાંદ.
શીર બાઇકો ચીલાઇ કે હય હય મેરે બાઇ,
બચ રહનેકી તેરે કોઇ સુરત ન બન આઇ--૮

ઝયનખકે યે કેહનેપે ઉસે રહમ ન-આયા,
મોંહ ફેરકે ઓરોંકી તરફ ધ્યાન લગાયા.
એક એકને એક એકકો ધસ તરેહ સુનાયા,
હમ સખતે યે કાબુકા બંડા વક્ત હે પાયા.
ખતરા ન-કરો નાલ-યે ઝોહરા વ નખીકા,
સર કાટલો ફરઝંદે રચુસે અરખીકા--૯

નીકલા ક-મ-રે શીઝ બદ આમાલસે ખંજર,
મલકિન લગા પુછને રમાલસે ખંજર.
ખંજરકી લગા ધાર શીરાને જે વોહ ખુંખાર,
લોગોને કહા દેરકા મોઅકા નહીં જીનહાર,
ઉસ દુશ્મને ખાલીકને કીયા ઝુલ્મ યે ઇઝહાર,
શબ્દીરકી ગરદનપે રખા ખંજરે ખુંખાર--૧૦

કયા સેહલ-સી યે ખાતથી જે-પીરકે આગે,
સર કાટ લીયા બાઇકા હમશીરકે આગે.
ઝાલીમને સરે શાહકો નેઝેપે ચડાયા,
ઓર ખુન ટપકતા હુવા ઝયનખકો દીખાયા.
એક ફૂલસે મલકિન ઝખાં-પર ચેહી લાયા,
કયા કલ્લ કીયા હજરને ખાતુનકા જાયા--૧૧

કુછ દેખતી-બી હે કે નહીં ધ્યાન કીધર હે,
અય ઝયનખે બે-કસ ચે તેરે બાધા સર હે,
ઝયનખ લગી ચીલાને કે હય હય મેરે બાધ,
ખંજરસે હુધ તેરે સરે તનમે જુદાઈ.
મીટીમે મીલી ફાતીમા અમ્માકી કમાઈ,
મેં ને ચે સિતમ દેખા મુઝે મૈત ન આપ--૧૨

શબ્દીર બિરાદાર ચે ચે આંધ હે મુસીબત,
કોન ઓર હે ઇસદમને કરે સખકી હિમાયત.
દીલ દુકડે હુવા ઝયનખે બે-કસકે બયાંસે,
એક શૌર પડા નાલા વ ફર્યાદો પુગાંસે,
એમઝ બડા કામ હુવા શાહે ઝમાંસે.
કયું કરકે ન-ચે ઝુલ્મ નહોં સારે જહાંસે,—૧૩

અખ આગે તાખ નહીં દીલકો કયા કરં મેં રકમ,
બસ અખ તો રોફ-લીયા આહીયે ઇનાને કલમ.
ચે અર્જ કરતા હું સરવરસે બ-દીદયે નુમ.
કુખુલ હોવે દુઆ જલ્દયા ઇમામે ઉમમ.
મોહીયકો તેરે ન દુન્યામે કુછ અલમ હોવે,
જો ગમબી હોવે તો યા શાહ તેરા ગમહોવે —૧૪

મરસીયા—૪૧.

આગે મઝારે પાકે પયંજરપે જખ હરમ,
આંખોંમે અસ્ક લખપે પુગાં સીનેમે અલમ.
કેહતે હેં લુટકે આગે હેં જંગલસે હાયે હમ,
ઉઠો જરા મઝારસે દેખો તો ચે સિતમ.
કપરે નખીયે રખ-દીયા સરકો ઇમામકે,
સદમે ખ્યાન કરને લગે તીક્ના કામકે--૧

હે જે તુમ્હારે નાઝોંકા પાલા હુવા હુસેન,
 જો હે શહીદે ખંજરે જોરે જશ હુસેન,
 પુછો તો તેરા સર હુવા કયુંકર જુદા હુસેન,
 બે કસસે પુછો તુને હે કયા કી ખતા હુસેન.
 અય લાલ તુઝકો પાની કીમીને પીલાયા થા,
 સુખે 'ગલેપે થા તેર ખંજર ચલાયા થા--૨

- જોલો તો તુમને નાઝસે પાલા ઇસીકો થા,
 કાંધેપે તુમને હાથે ચડાયા ઇસીકો થા.
 સીનેપે અપને હાથે સુત્રાયા ઇસીકો થા,
 જુલેમેં હાં મલકને જુલાયા ઇસીકો થા.
 એવે ઇસીકે વાસતે જન્નતસે આતે થે.
 જુખીલ ઇસીકો પીઠપે અપની ચડહાતે થે--૩

ખાલીકકો થા ખ્યાલ જે રોને કહીં ન-પાયે,
 શખ્ખીર કોઇ રંજ ન હરગીઝ કહીં ઉઠાયે,
 પ્યારા હે જે મેરા કોઇ ઇસકા ન દીલ દુખાયે,
 પયદા ન વોહ સખમ હે, જો શખ્ખીરકો રૂલાયે,
 આહુકે રોનેકે લાયે બખ ઝીદપે આયે થે.
 આહુ ઉન્હીકે વાસતે જુખીલ લાયે થે--૪

દેખો વોહી જે હાથે તુમ્હારા હુસેન હે,
 દેખો વોહી તુમ્હારા પ્યારા હુસેન હે,
 દેખો વોહી જે જુલમકા મારા હુસેન હે,
 દેખો વોહી જે અશકા તારા હુસેન હે,
 ખાલીકને રૂત્તે હાથે ઇસીકે બડ હાથે થે.
 હુલસે ઇસીકે વાસતે જુખીલ લાયે થે--૫

કાકા થા એક દીન જો તુમ્હારે હુસેન પર,
 બે-ચેન ફાતીમા થીં ફટા જતા થા જગર,
 બેકલ થે આપ જબ હુધ જુખીલકો ખખર,

હુકમે ખુદાસે લાગે થે ખાના વોહ તસ્ત બર,
 જીઝીવને : હુસેનકો ખાના ખીલાયા થા,
 શબ્દખીર તીચના કામકો પાની પીલાયા થા—૬
 એકદીન થે થા હુસેન થે ફાકેસે બે-કરાર,
 ફાકા થા તીન રોજકા ઓર થે જીગર ફિગાર,
 શીદત વોહ પ્યાસકી પી ગશ આતા-થા બાર બાર,
 શીમરે શકી હુસેનકે રીનેપે થા સગાર,
 અરશે બરીસે રોનેકી આવાઝ આતી થી,
 રોકર સકીના બાપકો અપને ખુલાતી થી—૭
 વોહ હલક જીસકો ચુમતા થા આપસા નખી,
 કુરખાન ફાતીમા થી તો શયદાબી થે અલી,
 હય હય ઉસીપે ચલ-ગઝ જંગલમેં હે છુરી,
 ઓર લાશ બે-કફન-બી બિતકી પડી રહી,
 નેઝેપે સર હુસેનકા હય હય ચડલાયા દીયા,
 ઘરસે ખુલાકે ખાકમેં હમકો મીલા દીયા—૮
 હય હય કીયા હે જીજ્ઞા પ્યાસા ઇમામકો,
 તડપે તો શીઝને ન-સંભાલા ઇમામકો,
 પાની નહોં દીયા લખે દરીયા ઇમામકો,
 મારા હે હાથે શીઝને તીચના ઇમામકો,
 ઘોડે ચલાયે હાથે તને પાશ પાશ પર,
 કયા કયા સિતમ નહોં હુય બે-કસકી લાશ પર—૯
 આયે હેં કરમલામેં ઘર અપના લુટાકે હમ,
 આયે હેં દાગ અપને જવાનોંકે ખાકે હમ,
 ઓનીસ તનકો આયે હેં બનમેં સુલાકે હમ,
 આયે હેં સખકો હાલ અસીરી દીખાકે હમ,

ਮਾਰਾ ਹੋ ਯੇ-ਗੁਨਾਹ ਉਠੇਂ ਕੁਧਾਇ ਧਾ ਰਸੁਲ,
 ਫੁਮ ਯਨਮੇਂ ਛਾਏ ਹੋ-ਗਏ ਘਰਘਾਹ ਧਾ ਰਸੁਲ—੧੦
 ਫੁਮ-ਫੀ ਟੋ ਯਨਮੇਂ ਆਏ ਹੋਂ ਲੁਟ-ਕਰ ਦੁਛਾਧ ਹੋ,
 ਪ੍ਰਾਸੋਂਕੀ ਫੁਲਕ ਪਰ ਧਾ ਘੱਝਰ ਦੁਛਾਧ ਹੋ,
 ਸ਼ਘ੍ਯੀਰਕਾ ਵਛੀਧੇ ਕਟਾ ਸਰ ਦੁਛਾਧ ਹੋ,
 ਤੀਸਨਾ ਗਏ ਹੋਂ ਸਯ ਲਯੇ ਕੌਸਰ ਦੁਛਾਧ ਹੋ,
 ਸਾਰੀ ਕਮਾਧ ਲੁਟ-ਗਧਿ ਫੁਲ ਫੁਲ ਯੁਤੁਲਕੀ,
 ਉਮਮਨੇ ਕੜ ਕੀ ਧੇਛੀ ਆਏ ਰਸੁਲਕੀ—੧੧
 ਰੋਰੋ ਕੇ ਸ਼ੀਰ ਧੇ ਕਘਸ ਕੇਛਨੇ ਲਗੇ ਫਰਮ,
 ਆਧ ਕਘ ਸ਼ਕ ਹੋ ਤੁਝਕੋ ਧਸੀ ਸਰਕੀ ਹੋ ਕਸਮ.
 ਕੇਛਫੇ ਫੁਮ ਆਏ ਕਘ ਪਰ ਆਧ ਸਰਵਰੇ ਉਮਮ,
 ਸ਼ਘ੍ਯੀਰ ਆਧ ਸੁਨਾਧੰਗ ਕੁਛ ਛਾਏ ਫਰਫੇ ਗਮ,
 ਨਾਨਾਕਾ ਨਾਮ ਛਾਏ ਧੇ ਲੇਏ ਹੋਂ ਘਾਰ ਘਾਰ.
 ਸੁਰਤ ਫੀਘਾਫੇ ਧਨਕੋ ਹੋਂ ਸ਼ਘ੍ਯੀਰ ਯੇ-ਕਰਾਰ,—੧੨
 ਆਧੇਂ ਯੁਧੀ ਫੁਸ਼ੇਨਕੀ ਹੋਂ ਧੀਯੇਯਰਮੇਂ.
 ਲਧ ਛਾਂਸ ਰਫੇ ਹੋਂ ਆਧ ਹੋਂ ਸੇਏ ਮਝਾਰਮੇਂ,
 ਕੁਛ ਕੇਛ ਰਫੇ ਹੋਂ ਆਪਸੇ ਸ਼ਘ੍ਯੀਰ ਪ੍ਰਾਰਮੇਂ,
 ਅਰਮਾਨ ਘਰੇ ਫੁਧੇ ਹੋਂ ਫੀਧੇ ਫਾਗ-ਫਾਰਮੇਂ,
 ਛਸਰਤ ਹੋ ਸਰਧੇ ਛਾਧ ਯੇ ਗੁਝਰਾ ਹੋ ਸਯ ਸੁਨਾਧੇਂ,
 ਸੀਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਆਪਕੋ ਫਾਯੇ ਭਗਰ ਫੀਘਾਧੇ—੧੩
 ਫੇਘੋ ਵੋਛੀ ਮੇਂ ਲਾਧ ਤੁਮਫਾਰਾ ਫੁਸ਼ੇਨ ਫੁੰ,
 ਮੁਝਕੋ ਗਫੇ ਲਗਾਯੋ ਪ੍ਰਾਰਾ ਫੁਸ਼ੇਨ ਫੁੰ,
 ਸਰਕੋ ਹੋ ਮੇਰੇ ਤਨਸੇ ਉਤਾਰਾ ਫੁਸ਼ੇਨ ਫੁੰ,
 ਕੀਸ ਤਰੇਫਸੇ ਕਛੁੰ ਗਧਾ ਮਾਰਾ ਫੁਸ਼ੇਨ ਫੁੰ.
 ਤੁਮਨੇ ਟੋ ਛਾਏ ਨਾਝ ਉਛਾਧਾ ਫੁਸ਼ੇਨਕਾ,
 ਫਾਤੀਫਨੇ ਯਨਮੇਂ ਯੁਨ ਘਛਾਧਾ ਫੁਸ਼ੇਨਕਾ—੧੪

ખુશ ખબર !!

ખુશ ખબર !!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય બીજી પણ મલશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. સ્વી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીલ—એમાં ખુદાથી મલવાનાં બાતીની યાને છુપા બેદો તથા તેના કવાયેદો છે. કીંમત ૦-૮-૦.

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે હઝરત પીગાને પીર દરતગીર, યાને મોઝાનાં સૈયદ અબદુલકાદીર જીવાની રહ, ની કરામાતો અને જીંદગીના એકવાલ છે. કીંમત ૦-૮-૦.

રમુઝે દીલપસંદ) આ બંને કિતાબોમાં કિરદુ અને ગુજરાતી ગુલઝારે ઝરાફત) જખાનમાં નસીહત-૩ પી દુયકાઓ, અને રમુજ બાબતોથી બરપુર છે, કીંમત દરએકની ૦-૮-૦.

કરીશમયે-કુદરત—એમાં નસીખ અજમાવવા માટે ફાલનામા, ખાખની તાબીરો, ઇલમે કયાફા, વીગેરે છે. કીંમત ૦-૫-૦.

ખઝમે કબ્વાલી

બહારે પરસ્તાં

આરામે દીન

સોહાની હરીયાલી

દીલખુશ ગોહુર

બુલબુલે બંગાલી

નગ-મયે રહાની

આ સાત જાતની ગાયનની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબ્વાલી અને ઇશ્કી ગઝલો, અને નામકનાં કિરદુ તથા ગુજરાતી ચુરી કાઢેલાં ગાયનો, ફાદરા, ફુમરી, કેહરવા, વીગેરે કસ્તાની ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદાં જુદાં છે. કીંમત દરએકની રૂ. ૦-૫-૦.

કિતાબો મલવાનું ઠેકાણું—

સૈયદ બનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાદરી કું

મા. બીલીમોરા, જલ્સો—સુરત.

